

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 30. dubna 2026 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Lenky Konopové a soudců JUDr. Hany Hrnčířové a JUDr. Luboše Vlasáka odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení], [datum narození], a státního zástupce Městského státního zastupitelství v Praze proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. února 2026 sp. zn. 1 T 12/2025

a rozhodl

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. e), f), odst. 2 tr. řádu se napadený rozsudek zrušuje z podnětu odvolání státní zástupkyně ve výrocích o trestech a z podnětu odvolání obžalovaného ve výroku o náhradě nemajetkové újmy a podle § 259 odst. 3 tr. ř. se znovu rozhoduje tak, že

při nezměněném výroku o vině zločinem vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku pod bodem I a pokračujícím přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku pod bodem II

se obžalovaný [jméno] [příjmení], [datum narození] v [anonymizováno] v [příjmení] [anonymizována dvě slova], státní příslušník [příjmení] spolkové republiky, trvale bytem [adresa], [příjmení] spolková republika, toho času ve výkonu vazby ve Vazební věznici Praha – Pankrác,

odsuzuje

podle § 175 odst. 2 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 80 odst. 1, 2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest vyhoštění z území České republiky na dobu 10 (deseti) let.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku k trestu propadnutí věci, a to: mobilního telefonu Apple iPhone 15Pro, IMEI: 356064801536430, IMEI2: 356064801743564b a 3 ks SIM karet (SIMč .894202039371882496, SIM č. 29237030403834D* a SIMč.25227020381334D* 01522)

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozené [jméno] [příjmení], [datum narození], k rukám jejího zmocněnce [příjmení] [jméno] [příjmení], advokáta, advokátní kancelář se sídlem [adresa], náhradu nemajetkové újmy na jejích přirozených právech a způsobených duševních útrap v částce 75 000 Kč a bolestné v částce 46 165 Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Jinak zůstává napadený rozsudek nedotčen.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným I. zločinem vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, II. pokračujícím přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, a byl za to odsouzen podle § 175 odst. 2 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2 let, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 80 odst. 1, 2 tr. zákoníku byl obžalovanému uložen trest vyhoštění z území České republiky na dobu 10 let. Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl obžalovaný dále odsouzen k trestu propadnutí věci, a to mobilního telefonu Apple iPhone 15Pro, IMEI: 356064801536430, IMEI2: 356064801743564b a 3 ks SIM karet (SIMč .894202039371882496, SIM č. 29237030403834D* a SIMč.25227020381334D* 01522). Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla obžalovanému uložena povinnost zaplatit poškozené [jméno] [příjmení], [datum narození], náhradu ztížení společenského uplatnění ve výši 1 292 762 Kč a bolestné ve výši 46 165 Kč.

2. Proti rozsudku podali odvolání jak obžalovaný, tak státní zástupkyně MSZ v Praze.

3. Obžalovaný napadl odvoláním všechny výroky rozsudku. Ve vztahu ke skutku pod bodem I. rozsudku namítá, že tento skutek nenaplnuje kvalifikovanou skutkovou podstatu zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, ale může být kvalifikován maximálně jako přešůpek, neboť komunikace mezi ním a poškozenou byla dobrovolná a k vyhrocené komunikaci došlo až v důsledku zapojení svědkyně [příjmení], kdy reagoval spíše na její výhrůžky a způsob komunikace a obrázek zbraně zaslal spíše na svou obranu. Obžalovaný s poškozenou komunikoval o jejích životních (psychických) problémech, což je zřejmé i ze zaznamenaných písemných zpráv z 21. a 28. 12. 2024, absolvovali pouze dvě krátké osobní schůzky, při kterých nedošlo k žádnému vzájemnému fyzickému kontaktu, a další kontakty probíhaly distančně přes sociální síť. Jestliže poškozená před soudem tvrdila, že obžalovanému informace o svém nedobřém psychickém stavu sdělovala proto, aby ho podpořila v řešení jeho problémů, aby mu pomohla v jeho osamocení v cizí zemi, jeví se obžalovanému její výpověď o jejích myšlenkách a postupech zvláštní a až téměř neuvěřitelná, když kupř. nebyla schopna pro ni nepřijemný kontakt s obžalovaným ukončit tím, že by jej zablokovala na sociálních sítích tak, jak učinila svědkyně [příjmení], byť bylo zvláštní chování poškozené částečně vysvětleno soudními znalci, kteří její osobnost popsali jako nezralou osobnost s emočně senzitivními rysy, mírně neurotickou, se zvýšenou psychickou vulnerabilitou. Poslední kontakt obžalovaného s poškozenou a svědkyní [příjmení] proběhl 17. 01. 2025, kdy obžalovaný v reakci na hrubé telefonáty od svědkyně [příjmení] v obavách o svou osobu poslal obrázek pistole. Údajná hrozba zbraní tedy byla časově minimální, nadto zasláním obrázku zbraně obžalovaný nenutil poškozenou k ničemu, v kontextu komunikace je podle něj zjevné, že se jedná spíše o obranou reakci na hrubé telefonáty ze strany sv. [příjmení]. Pokud jde o závěr o údajné souvislosti mezi jednáním obžalovaného a nedobřím psychickým stavem poškozené, obžalovaný má za to, že jednoznačná souvislost nebyla prokázána. Poukazuje na to, že poškozená uvedla, že od popsání události měla velké obavy ze

zbraní a necítila se bezpečně přesto, že obžalovaný byl zadržen a umístěn do vazby, o čemž byla informována, a že poškozená přesto nevyhledala odbornou pomoc hned, ale prakticky až na podzim roku 2025. Nelze tak podle něj učinit jednoznačný závěr, že psychický stav, v jakém se poškozená nacházela v době vyšetření znalci, způsobil výlučně obžalovaný, a že její nedobrý psychický stav se vyvinul v příčinné souvislosti s komunikací s obžalovaným. Obžalovaný dále poukazuje na to, že znalci učinili závěr, že poškozená vykazovala poruchu přízpůsobení (diagnóza F43.2), která může být dle okolností kvalifikována jako újma na zdraví, nikoli však těžká. Předpokládaná délka potřebné psychoterapeutické intervence činí obvykle 6-12 týdnů. Pokud by poškozená vyhledala psychologickou pomoc bezodkladně, teoreticky by její stav měl být stabilizován v dubnu 2025. MUDr. [anonymizováno] při slyšení při hlavním líčení k dotazu obhajoby uvedl, že včasnost léčby by u poškozené znamenala lepší prognózu. Výši ohodnocení ztížení společenského uplatnění znalec posuzoval v době, kdy poškozená byla bez léčby na vrcholu svých psychických problémů, tato skutečnost však nemůže být přičítána k tíži obžalovaného. Podle názoru obžalovaného bylo také jednoznačně prokázáno, že poškozená měla neřešené dlouhodobé psychické problémy ještě před seznámením s obžalovaným, a to minimálně od rozchodu s partnerem v létě 2024.

4. Ke skutku pod bodem I. proto odvolatel závěrem uvádí, že z provedeného dokazování a zjištěného skutkového děje jednoznačně vyplývá, že k naplnění skutkové podstaty zločinu vydírání dle § 175 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku nedošlo a je na místě obžalovaného v této části obžaloby zprostit. Pokud se týká finančních nároků požadovaných poškozenou, nebylo prokázáno, že tyto vznikly výlučně v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného, a odvolatel proto navrhuje, aby byla poškozená se svými nároky odkázána na civilní řízení, případně aby soud finanční nároky moderoval.

5. Ke skutku pod bodem II. 1 rozsudku, jímž se měl dopustit přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku před poškozenými [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], odvolatel trvá na návrhu, aby byl obžaloby zproštěn, protože ze závěrů znaleckého posudku zpracovaného z podnětu Okresního soudu v Nordhausenu vyplývá, že při exhibicionistickém jednání jsou jeho ovládací schopnosti značně omezeny. Dále se měl odvolatel podle rozsudku dopustit přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, když ve skutcích popsanych pod body 2. - 23. měl na různých místech Prahy masturbovat s obnaženým pohlavním údem a u toho se nahrávat. Pokud však jde o skutky pod body II. 2-17 rozsudku, odvolatel opakovaně namítá, že závěr o vině je založen na údajích o telekomunikačním provozu, k jejichž získání nedal souhlas. Jedná se proto podle jeho názoru o nezákonně podložené závěry, a trestní řízení ohledně těchto skutků by mělo být zastaveno.

6. Závěrem odvolatel navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a aby jej obžaloby zprostil, případně aby napadený rozsudek zrušil ve výroku o náhradě škody dle ust. § 258 odst. 1 písm. f) trestního řádu.

7. Státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze podala odvolání v neprospěch obžalovaného proti výroku o vině a proti výroku o trestu. Poukazuje na to, že obžalovaný byl napadeným rozsudkem uznán vinným všemi skutky, které mu kladla za vinu obžaloba, přičemž právní kvalifikace skutku pod bodem I. byla v průběhu trestního řízení proměnlivá, když na základě rozhodnutí VS v Praze o příslušnosti byla věc přikázána k projednání Městskému soudu v Praze s tím, že skutek pod bodem I. obžaloby původně kvalifikovaný jako zločin znásilnění dle § 185 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, by mohl být na základě provedeného dokazování posouzen buď jako zločin znásilnění dle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. d), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku nebo jako zločin vydírání dle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku. V závěru hlavního líčení státní zástupkyně s ohledem na obsah provedeného dokazování, pokud jde o osobnost poškozené, způsob léčby, kterou se rozhodla své psychické potíže řešit, a s ohledem na hodnocení závažnosti vzniklé poruchy znalci, nevyhodnotila újmu

vzniklou poškozené jednáním obžalovaného jako těžkou újmu na zdraví ve smyslu ust. § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku, a navrhla skutek kvalifikovat mírněji, nalézací soud se s jejím právním názorem ztotožnil a skutek pod bodem I. kvalifikoval shodně se závěrečným návrhem státní zástupkyně, tj. jako zločin vydírání dle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c), tr. zákoníku, avšak uložil obžalovanému trest o rok mírnější, než bylo státní zástupkyní navrhováno, na samé spodní hranici zákonné trestní sazby. Tento trest považuje odvolatelka za nepřiměřeně mírný i s ohledem na to, že soud u obžalovaného neshledal zásadní polehčující okolnosti (viz bod 40). Státní zástupkyní byl navrhován trest odnětí svobody nepodmíněně v trvání 3 let, který lépe odráží závažnost jednání i četnost útoků. V této souvislosti považuje odvolatelka za vhodné podat odvolání nejen do výroku o trestu, ale také do výroku o vině, neboť má za to, že právní kvalifikace skutku pod bodem I. není zcela jednoznačná, a Vrchní soud v Praze by měl zaujmout konečné stanovisko i k tomu, zda by neměla být zvolena přísnější právní kvalifikace, ať již jako zločinu vydírání dle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, či jako zločinu znásilnění dle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. d), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku ve stadiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku.

8. S ohledem na shora uvedené státní zástupkyně navrhuje, aby Vrchní soud v Praze důkazní situaci znovu posoudil a vyhodnotil a sám rozhodl tak, že obžalovanému při právní kvalifikaci, kterou zvolil nalézací soud v napadeném rozsudku uloží trest přísnější, případně pokud uzná vinu obžalovaného též v kvalifikované skutkové podstatě zločinu vydírání dle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, aby uložil obžalovanému přísnější trest v rámci příslušné zákonné sazby, který by v takovém případě státní zástupkyně navrhovala v délce 7 let se zařazením do věznice s ostrahou, vedle současně uloženého trestu vyhoštění na dobu 10 let a dále trestu propadnutí věci mobilního telefonu Apple iPhone 15 PRO a 3 kusů SIM karet.

9. Intervenující státní zástupkyně při přednesu odvolání u veřejného zasedání modifikovala uvedený návrh pro případ přísnější právní kvalifikace tak, že v takovém případě navrhuje uložit trest odnětí svobody na 5 let.

10. Vrchní soud v Praze přezkoumal z podnětu podaných odvolání podle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost odvoláními napadených výroků rozsudku a správnost postupu řízení, které rozsudku předcházelo, z hlediska vytýkaných vad, přihlížet přitom i k vadám, které nebyly odvoláními vytýkány, pokud mohly mít vliv na správnost odvoláními napadených výroků, a dospěl k následujícím závěrům:

11. V řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, nebyly zjištěny vady, které by měly vliv na správnost či zákonnost napadeného rozsudku. Zákonná ustanovení, která mají zabezpečit právo obviněného na obhajobu, a která zajišťují zjištění skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti, byla dodržena.

12. Důvodnou neshledal odvolací soud námitku odvolání obžalovaného proti tomu, že vina obžalovaného útoky pod bodem II. 2-17 rozsudku byla prokazována údaji o telekomunikačním provozu, k jejichž získání nedal souhlas, a že závěry o vině nejsou proto podle jeho názoru zákonně podložené a trestní řízení ohledně těchto skutků by mělo být zastaveno. Nalézací soud v odst. 35-37 odůvodnění rozsudku k této námitce obžalovaného uvedl, že obžalovaný vydal svůj mobilní telefon po řádném poučení podle ust. § 78 tr. řádu, a že nemohl klást následně podmínky pro rozsah přezkumu takto opatřeného důkazního prostředku. Odvolací soud sice zjistil, že procesní situace je poněkud odlišná, než jak ji popsal nalézací soud, avšak přesto lze dospět k závěru, že podstatné důkazy ve vztahu k útokům pod body II. 2-17 byly opatřeny v souladu se zákonem.

13. Z obsahu spisu vyplývá, že při zadržení obviněného dne 19. 1. 2025 byl u něj m. j. nalezen mobilní telefon zn. Apple, 3 SIM karty a Notebook, které obžalovaný odmítl orgánům činným v trestním řízení vydat (čl. 217). Státní zástupkyně proto dala policejnímu orgánu souhlas s odebráním těchto věcí a věci byly obviněnému téhož dne podle § 79 odst. 1 tr. řádu odňaty

(protokol o odebrání věci čl. 225). Dne 20. 1. 2025, tedy den poté, kdy mu byl telefon odňat, a poté, kdy mu bylo zahájeno trestní stíhání pro skutek pod bodem I., při svém výslechu obviněný dobrovolně sdělil policejní komisařce přístupová hesla do již zajištěného notebooku a mobilního telefonu, a dal souhlas ke zjištění údajů o uskutečněném telekomunikačním provozu ve vztahu ke všem třem zajištěným SIM kartám bez výslovného omezení, z písemného souhlasu podle § 88a odst. 4 tr. řádu s datem 20. 1. 2025 vyplývá, že obviněný udělil souhlas ke zjištění údajů o uskutečněném telekomunikačním provozu dle § 88a odst. 4 tr. řádu na uvedená tři telefonní čísla pro období od 1. 1. 2025 do 20. 1. 2025 (čl. 327). Ustanovení § 88a tr. zákoníku se vztahuje k údajům telekomunikačního provozu, tj. k informacím, které vznikly v souvislosti s provozem telekomunikačních služeb, na jejichž vzniku se podílí provozovatel těchto služeb. Jedná se obvykle o údaje lokalizační a provozní, vztahující se k uskutečněné komunikaci prostřednictvím veřejné komunikační sítě. Pokud by orgány činné v trestním řízení na základě výše uvedeného souhlasu obviněného dle § 88a odst. 4 tr. řádu vyžadovaly a získaly údaje od provozovatele telekomunikačních služeb nevztahující se k uvedenému časovému období od 1. 1. 2025 do 20. 1. 2025, nebylo by možno takové údaje v trestním řízení použít jako zákonně opatřený důkaz, pokud by k jejich poskytnutí nevyžádaly příkaz příslušného soudce ve smyslu § 88a odst. 1 tr. řádu. Z obsahu spisu však vyplývá, že obžalovanému dle zákona odebraný telefon byl podroben zkoumání odboru kriminalistické techniky a expertíz, a při zkoumání paměti takto zajištěného telefonu byly zjištěny videonahrávky, které si obviněný pořídil prostřednictvím kamery integrované do tohoto telefonu, které byly v paměti tohoto telefonu uloženy a z této paměti byly při znaleckém zkoumání zpřístupněny a následně archivovány na datovém úložišti odborného pracoviště kriminalistické techniky a expertíz a analyzovány, na základě čehož došlo m. j. i ke zjištění dat, času a GPS souřadnic míst pořízení videonahrávek (viz odborné vyjádření čl. 237 an., vyhodnocení obsahu mobilního telefonu čl. 500-518 a 519-520). V tomto případě nešlo tedy o informace, které vznikly v souvislosti s provozem telekomunikačních služeb, jimiž by disponoval provozovatel telekomunikačních služeb, k nimž se vztahuje výše uvedený časově ohraničený souhlas dle § 88a odst. 4 tr. řádu, a nelze proto mít za to, že by jejich užití k důkazu za výše uvedených okolností bylo nezákonné.

14. Dokazování provedl nalézací soud v rozsahu potřebném pro rozhodnutí ve věci podle § 2 odst. 5 tr. řádu a provedené důkazy hodnotil v podstatných ohledech v souladu s § 2 odst. 6 tr. řádu, takže skutková zjištění, k nimž dospěl, spočívající v tom, že obžalovaný

I. poté, co se s poškozenou [jméno] [příjmení], narozenou [datum], seznámil prostřednictvím aplikace Tinder, kdy následně minimálně ode dne 21.12. 2024 do 17.1. 2025, spolu vedli komunikaci prostřednictvím aplikace WhatsApp, a sešel se s ní osobně při dvou krátkých schůzkách v prosinci 2024 a začátkem ledna 2025, kdy při odchodu z druhé schůzky navrhl společný sex, s čímž poškozená nesouhlasila, v dalších dnech prostřednictvím aplikace WhatsApp a telefonických hovorů na poškozenou neustále naléhal, aby s ním měla sex, požadoval provedení sexuálních praktik, což nadále poškozená striktně odmítala, a zároveň zdůrazňovala obžalovanému, že s ním žádný sex mít nechce, kdy od dne 3.1. 2025 zejména přes aplikaci Whatsapp, poškozené volal, psal, posílal jí fotografie svého přirození, a to i přes vyjádření poškozené, že takový obsah nepožaduje, obžalovaný dne 17.1. 2025 jí začal vyhrožovat, že pokud se s ním opětovně nesejde, přijde hned do jejího bytu s kamarády z Německa, kteří ji zlikvidují, že disponuje její intimní nahrávkou, kterou zveřejní, požadoval, ať poškozená neblokuje jeho komunikaci, kdy své výhrůžky umocnil tím, že poškozené zaslal fotografií střelné zbraně Glock 34 s opětovným sdělením, že si ji jeho kamarádi najdou, poté jí vulgárně nadával, nazýval ji děvku, píčou a kurvou, dále jí německy psal, že ji bude,, šukat do prdele svým obrovským pérem“, přičemž tyto své výhrůžky dále umocnil zasláním fotografií svého penisu, rovněž jí psal, že v případě, že pokud to oznámí na policii, tak jeho nikdy nikdo nedopadne, že se ho už nikdy poškozená nezbaví, že se před ním neschová,

1. dne 16. 1. 2025 v době mezi 22:30 a 23:12 v Praze 2, v parku Folimanka na lavičce u dětské kašny a dětského hřiště na úrovni budovy č. 38 v ulici Sekaninova, přisedl k poškozeným [jméno] [příjmení], narozené [datum], a [jméno] [příjmení], narozené [datum], na lavičku vedle nich, kdy nejprve plastovou lahví naznačoval masturbaci, a poté, co jej poškozené vyzvaly, aby s tímto přestal, nebo zavolají na místo policii, se obviněný postavil před lavičku, stáhnul si kalhoty a trenky, obnažil svůj penis, tento svíral v ruce a kratší dobu masturboval, a poté co skončil masturbaci, anglicky poděkoval poškozeným a z místa odešel pryč,
2. dne 15. 11. 2024 v čase od 12:53 do 13:47 hodin na Thomayerově vyhlídce na Vítkově, Praha 3, nacházející se poblíž památníku Jana Žižky z Trocnova, vyjmul svůj pohlavní úd z kalhot a masturboval, přičemž u tohoto se nahrával svým mobilním telefonem, a vytvořil tak celkem 7 videonahrávek
3. dne 19. 11. 2024 v čase od 13:42 do 15:01 hodin v blízkosti Thomayerovy vyhlídky na Vítkově, Praha 3, souřadnice GPS N 50.089248, E 14.449639, masturboval se svým obnaženým pohlavním údem, přičemž u tohoto se nahrával svým mobilním telefonem, a vytvořil tak celkem 10 videonahrávek, ne 19. 11. 2024 ve 23:13 hodin v parku Folimanka, Praha 2 – Vinohrady, souřadnice GPS N 50.067658, E 14.431474, masturboval se svým obnaženým pohlavním údem, kdy toto své jednání si nahrál na svůj mobilní telefon,
4. dne 24. 11. 2024 od 14:10 do 14:46 hodin v blízkosti Národního památníku na [obec], [obec a číslo], souřadnice GPS N 50.087919, E 14.447817, masturboval se svým obnaženým pohlavním údem, přičemž u tohoto se nahrával svým mobilním telefonem, a vytvořil tak celkem 12 videonahrávek,
5. dne 24. 11. 2024 v čase od 21:38 do 21:48 hodin v parku Folimanka, Praha 2 – Vinohrady, souřadnice GPS N 50.067539, E 14.429728, masturboval se svým obnaženým pohlavním údem, přičemž u tohoto se nahrával svým mobilním telefonem, a vytvořil tak celkem 12 videonahrávek,
6. dne 25. 11. 2024 v čase od 14:59 do 15:07 hodin v blízkosti Thomayerovy vyhlídky na Vítkově, Praha 3, souřadnice GPS 50.089145, 14.449318, masturboval se svým obnaženým pohlavním údem, přičemž u tohoto se nahrával svým mobilním telefonem, a vytvořil tak celkem 6 videonahrávek,
7. dne 27. 11. 2024 v čase od 11:33 do 11:51 hodin na zahrádce objektu Club Sport Vítkov, Praha 3, souřadnice GPS N 50.088722, E 14.456145, masturboval se svým obnaženým pohlavním údem, přičemž u tohoto se nahrával mobilním telefonem, a vytvořil tak celkem 10 videonahrávek,
8. dne 28. 11. 2024 v čase od 15:52 do 16:13 hodin v Thomayerově vyhlídce na Vítkově, Praha 3, masturboval se svým obnaženým pohlavním údem, přičemž u tohoto se nahrával svým mobilním telefonem, a vytvořil tak celkem 16 videonahrávek,
9. dne 2. 12. 2024 v čase od 12:24 do 14:11 hodin v Královské oboře, Praha 7, GPS souřadnice N 50.105005, E 14.413762, masturboval se svým obnaženým pohlavním údem, přičemž u tohoto se nahrával mobilním telefonem, a vytvořil tak celkem 5 videonahrávek,
10. dne 5. 12. 2024 v 13:08 hodin na lavičce Petra Muka v Havlíčkových sadech, Praha 2, masturboval se svým obnaženým pohlavním údem, kdy toto své jednání si nahrál na svůj mobilní telefon,
11. dne 5. 12. 2024 v čase od 13:56 do 13:58 hodin v umělé jeskyni Grotta v Havlíčkových sadech, Praha 2, GPS souřadnice N 50.070062, E 14.443415, masturboval se svým obnaženým pohlavním údem, přičemž se u toho nahrával svým mobilním telefonem, a vytvořil tak celkem 3 videonahrávky,

12. dne 9. 12. 2024 v čase od 18:34 do 20:40 hodin v ul. Na Kleovce, Praha 2, GPS souřadnice N 50.069649, E 14.437513, masturboval se svým obnaženým pohlavním údem, přičemž se nahrával svým mobilním telefonem, a vytvořil tak celkem 8 videonahrávek,

13. dne 19. 12. 2024 v čase od 14:46 do 14:55 hodin na vyhlídce Horní Bastion v Petřínských sadech, Praha 5, GPS souřadnice N 50.080705, E 14.401754, masturboval se svým obnaženým pohlavním údem, přičemž u tohoto se nahrával svým mobilním telefonem, a vytvořil tak celkem 4 videonahrávky,

14. dne 21. 12. 2024 v čase od 15:05 do 16:07 hodin v Královské oboře, Praha 7, GPS souřadnice N 50.105005, E 14.413762, masturboval se svým obnaženým pohlavním údem, přičemž u tohoto se nahrával mobilním telefonem, a vytvořil tak celkem 6 videonahrávek,

15. dne 23. 12. 2024 v čase od 15:05 do 16:07 hodin v Místodržitelském letohrádku v Královské oboře Stromovka, Praha 7, masturboval se svým obnaženým pohlavním údem, přičemž u tohoto se nahrával mobilním telefonem, a vytvořil tak celkem 6 videonahrávek,

16. dne 23. 12. 2024 v čase od 15:14 do 16:05 hodin na Císařském ostrově, Praha 7, GPS souřadnice N 50.109520, E 14.413284 a N 50.108935, E 14.415972, masturboval se svým obnaženým pohlavním údem, přičemž u tohoto se nahrával mobilním telefonem, a vytvořil tak celkem 6 videonahrávek,

17. dne 27. 12. 2024 v čase od 11:59 do 14:02 hodin na Císařském ostrově, Praha 7, GPS souřadnice N 50.109520, E 14.413284 a N 50.108935, E 14.415972, masturboval se svým obnaženým pohlavním údem, přičemž u tohoto se nahrával mobilním telefonem, a vytvořil tak celkem 10 videonahrávek,

18. dne 3. 1. 2025 ve 20:38 hodin v přesně neztotožněné tramvaji DP hl. m. Prahy v okolí stanice Depo Hostivař, Praha 10, masturboval se svým obnaženým pohlavním údem, kdy toto své jednání si nahrál na svůj mobilní telefon,

19. dne 5. 1. 2025 ve 20:09 hodin u provozovny Bistro Salute v Malešickém parku, Praha 10, masturboval s obnaženým pohlavním údem, kdy toto své jednání si nahrál na svůj mobilní telefon,

20. dne 9. 1. 2025 v čase od 21:53 do 22:03 hodin u provozovny Bistro Salute v Malešickém parku, Praha 10, masturboval s obnaženým pohlavním údem, přičemž u tohoto se nahrával mobilním telefonem, a vytvořil tak 3 videonahrávky,

21. dne 10. 1. 2025 v čase od 12:46 do 13:55 hodin u provozovny Bistro Salute v Malešickém parku, Praha 10, masturboval s obnaženým pohlavním údem, přičemž u tohoto se nahrával mobilním telefonem, a vytvořil tak 3 videonahrávky,

22. dne 12. 1. 2025 ve 21:11 hodin v přesně neztotožněném vagónu metra na trase linky A v místě stanice Skalka, Praha 10, masturboval s obnaženým pohlavním údem, kdy toto své jednání si nahrál na svůj mobilní telefon,

23. dne 19. 1. 2025 v 1:40 hodin v ulici Na Kleovce, Praha 2, GPS souřadnice N 50.069649, E 14.437513, masturboval se svým obnaženým pohlavním údem a toto své jednání si nahrával na mobilní telefon, přičemž vytvořil 2 videonahrávky,

jsou důkazně podložena, a lze je považovat za zákonná a správná.

15. Skutkové závěry ve vztahu k útoku pod bodem I. nalézací soud přesvědčivě vysvětlil zejména v odst. 15-17 odůvodnění rozsudku, kde poukázal na to, že obhajoba obžalovaného, že mezi ním a poškozenou se jednalo o vzájemně dobrovolnou komunikaci a kontakty, a k zaslání obrázku zbraně se uchýlil pouze ve strachu z výhrůžek neznámé ženy, byla spolehlivě vyvrácena vzájemně se podporujícím důkazním materiálem, který kromě věrohodných výpovědí poškozené [příjmení] zahrnuje svědectví svědkyně [příjmení], znalecké posudky a výslechy znalců ohledně osobnosti

poškozené, jejího psychického stavu před činem a po něm, a také rozsáhlou zajištěnou vzájemnou komunikaci mezi obžalovaným a poškozenou, jejíž obsah bez pochyb potvrzuje výpovědi poškozené a jednoznačně vyvrací obhajobu obžalovaného. S úvahami a závěry nalézacího soudu se odvolací soud zcela ztotožňuje a v podrobnostech na ně proto odkazuje. Nad rámec v odůvodnění rozvedených argumentů lze jen dodat, že nepravdivost obhajoby obžalovaného, že obrázek pistole zaslal poškozené ve strachu před výhrůžkami neznámé ženy, je prokázána především zajištěnou komunikací, z níž je mj. zřejmé, že obrázek pistole byl poslán 17. 1. 2025 ve 12:42:47, zatímco nahrávky, v nichž žena, která se představila jako sestra poškozené, německy reaguje na výhrůžky včetně obrázku pistole, byly pořízeny až následně, a to v 12:51:13, 12:52:19 a nahrávka, na které táž žena obžalovanému nadává, byla pořízena v 12:53:24 (čl. 442).

16. Opodstatněně neshledal odvolací soud námitky odvolání obžalovaného proti skutkovým zjištěním popsaným pod bodem I. výroku o vině. Jedná se převážně o námitky vznášené již v rámci obhajoby obžalovaného před nalézacím soudem, s nimiž se tento soud v odůvodnění rozsudku náležitě vypořádal. Jestliže obžalovaný ve svém odvolání poukazuje na některé údajné zvláštnosti v chování poškozené, které mají podle jeho názoru zpochybňovat, že jednala ve strachu a pod tlakem obžalovaného, bylo chování poškozené přesvědčivě objasněno zejména znaleckými posudky znalců z oboru psychiatrie a výslechy autorů obou posudků. Autoři obou znaleckých posudků vypracovaných m. j. k posouzení duševního stavu poškozené v podstatě shodně popsali senzitivní a nezralou osobnost poškozené, a v té souvislosti podrobně vysvětlili jak tomu odpovídající chování poškozené v průběhu žalovaného činu, tak postupně se vyvíjející následky činu na zdraví poškozené v podobě psychické poruchy, o jejíž příčinné souvislosti s posuzovaným skutkem obžalovaného rovněž nevznikly pochybnosti. Význam pro skutková zjištění ani pro právní kvalifikaci nemá skutečnost, že se znalci rozcházelí v závěru, zda psychickou poruchu, která se u poškozené v příčinné souvislosti s posuzovaným trestným činem rozvinula, považovat za posttraumatickou stresovou poruchu nebo za poruchu přízpusobení. Znalci se totiž shodli v popisu symptomů zjištěné poruchy, v hodnocení jejich závažnosti i v tom, co bylo příčinou vzniku poruchy, a jejich neshoda se týká výlučně názvu poruchy a je tedy záležitostí pouze terminologickou.

17. Pochybení neshledal odvolací soud ani v úvahách a závěrech nalézacího soudu, který v odst. 18-25 velmi podrobně vysvětlil, proč ve vztahu ke skutku pod bodem I. zvolil právní kvalifikaci zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, nikoliv obžalobou zvolenou právní kvalifikaci zločinu znásilnění dle § 185 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, a z jakého důvodu kvalifikoval skutek jako trestný čin spáchaný se zbraní, byť obžalovaný při činu k pohružce použil, pouze“ fotografii zbraně. Rovněž se zde rozvedenými úvahami se odvolací soud zcela ztotožňuje, a proto na ně na tomto místě plně odkazuje.

18. Ztotožnit se lze konečně i s úvahami a závěry nalézacího soudu, proč u poškozené zjištěnou duševní poruchu (znalci posouzenou buď jako posttraumatická stresová porucha nebo jako porucha přízpusobení) nepovažoval za těžkou újmu na zdraví ve smyslu § 122 odst. 2 tr. zákoníku, v důsledku čehož nekvalifikoval skutek podle § 175 odst. 3 písm. a) tr. zákoníku. Odvolací soud z podnětu odvolání státní zástupkyně podrobně zrevidoval uvedené úvahy nalézacího soudu, rozvedené v odst. 26-27 odůvodnění rozsudku, a dospěl k závěru, že jakkoliv se v tomto případě jedná do určité míry o hraniční případ, je třeba v souladu se zásadou in dubio pro reo (v pochybnostech ve prospěch obžalovaného) dospět k závěru, že projevy duševní poruchy v případě poškozené nedosáhly intenzity odpovídající těžké újmě na zdraví dle § 122 odst. 2 tr. zákoníku.

19. Ustanovení § 122 odst. 2 tr. zákoníku vymezuje pojem těžké újmy na zdraví jako vážnou poruchu zdraví či vážné onemocnění, které současně odpovídá některému ze závažných zdravotních stavů popsaných pod písm. a) - i) uvedeného ustanovení. Těmito stavy jsou

zmrzačení, ztráta či podstatné snížení pracovní způsobilosti, ochromení údu, ztráta či podstatné oslabení funkce smyslového ústrojí, poškození důležitého orgánu, zohyzdění, vyvolání potratu či usmrcení plodu, mučivé útrapy nebo delší dobu trvající porucha zdraví, která, jak konstatuje komentář a jak vykládá respektovaná judikatura, nejméně po dobu 6 týdnů představuje velmi citelnou újmu v obvyklém způsobu života poškozeného. Z konstrukce zmíněného ustanovení logicky vyplývá, že závažnost zdravotních stavů popsanych pod body a) -i) by měla být srovnatelná. Duševní porucha zjištěná u poškozené by mohla naplnit pojem těžké újmy na zdraví, pokud by šlo o delší dobu trvající poruchu zdraví (dle § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku), která by nejméně 6 týdnů omezovala poškozenou v obvyklém způsobu života podstatným způsobem, který svou povahou odpovídá omezení dalšími výše popsаныmi zdravotními stavy.

20. Z výpovědi poškozené, ze znaleckých posudků, z vyjádření znalců i z lékařských zpráv shodně vyplynulo, že projevy duševní poruchy (posttraumatické stresové poruchy či poruchy přizpůsobení) u poškozené trvaly podstatně déle než 6 týdnů, neboť se začaly rozvíjet postupně v období po ukončení posuzovaného skutku pod bodem I. v lednu 2025, vrcholily zřejmě v letních měsících roku 2025, kdy v souvislosti s probíhajícím trestním řízením došlo k retraumatizaci poškozené, a neustoupily plně ani rok po spáchání činu v únoru 2026, kdy byla poškozená opětovně vyslýchána před soudem, v souvislosti s čímž se opět zhoršily (viz aktuální lékařská zpráva Psychiatrické ordinace MUDr. [anonymizováno] s datem 17. 4. 2026). Klíčovou otázkou v této situaci bylo, zda provedené důkazy umožňují závěr, že duševní potíže poškozené související s uvedenou duševní poruchou dosahovaly kdykoliv v období od ledna 2025 do současné doby takové intenzity, že by poškozené minimálně po 6 týdnů bránily v obvyklém způsobu života podstatným způsobem. V judikatuře Nejvyššího soudu lze přitom vysledovat, že podstatné omezení v obvyklém způsobu života se u posttraumatické stresové poruchy dovozuje v případech, kdy poškozený není schopen pro silné úzkosti kupř. vůbec vycházet z bytu, je v pracovní neschopnosti či je hospitalizován, a kdy současně musí podstupovat dlouhodobou psychiatrickou či psychologickou léčbu, neboť krátkodobá léčba mu nepřinesla úlevu, či v případech, kdy jej způsobené trauma dlouhodobě či trvale poznamenalo např. ztrátou životní perspektivy, neschopností navazovat vztahy či žít rodinným životem, apod.

21. Co se týče z důkazů vyplývajících projevů zjištěné duševní poruchy u poškozené, poškozená sama ve své první svědecké výpovědi dne 19. 3. 2025 (čl. 346 an) m. j. uvedla, že až do okamžiku, kdy jí obžalovaný napsal, že je před jejím domem a poslal jí fotku pistole, jí situace nepřipadala nebezpečná, jen jí to bylo nepříjemné. V reakci na uvedenou zprávu se však psychicky zhroutila, vyvolalo to v ní strach o život. Do doby, než byl obžalovaný zadržen a vzat do vazby (19. 1.2025) se bála vycházet z domu, po cestě do práce se ohlížela, zda obžalovaný není někde poblíž. Později se jí o tom začalo zdát, měla noční můry o tom, co by se stalo, kdyby to neohlásila. V práci byla pomalá, nebyla schopna se soustředit, dala tam výpověď, ve škole se nedostavila ke zkouškám ve zkuškovém období, kvůli tomu má promarněný rok studia. Při svém prvním vyšetření znalci z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie a odvětví psychiatrie prof. PhDr. [jméno] [příjmení], Ph.D., D.Sc., a MUDr. [jméno] [příjmení] dne 17. 6. 2025 (znalecký posudek na čl. 156 an.) uváděla poškozená občasné vzpomínky na událost, s nimiž se pojí pocit stresu, úzkost, strach, uvedla, že po ohlášení skutku odjela k rodičům mimo Prahu, za měsíc se vrátila do téhož bytu v Praze, začala pracovat na jiném místě, v současné době se nevyhýbá místům, která jsou se skutkem spjatá, spí dobře, snaží se tomu čelit. Znalci u ní nezjistili známky patologického poškození základních psychických funkcí (percepce, paměť, myšlení, pozornost). Odchod ze zaměstnání nedávala poškozená do jednoznačné souvislosti se svými duševními potížemi, když uvedla, že tu práci moc nestíhala, byla tam sama. Znalci v odpovědi na otázku ohledně aktuálního duševního stavu poškozené m. j. uvedli, že v době vyšetření byla poškozená plně orientovaná, psychicky stabilní, se známkami mírné úzkostné tenze. Osobnost je s emočně senzitivními rysy, mírně neurotická, se zvýšenou psychickou vulnerabilitou. Dominantním aktuálním projevem je reziduální anxiozní tenze situačního charakteru. V důsledku vyšetřované události došlo u

poškozené k rozvoji maladaptivní stresové reakce, odpovídající diagnóze porucha přizpůsobení, došlo k přechodnému zhoršení subjektivního prožívání, ke změnám v pracovním i sociálním fungování, zvýšené úzkosti, sníženému pocitu bezpečí a narušení každodenního života, první symptomy se rozvinuly bezprostředně po dokonání činu v lednu 2025. Prognóza je příznivá, posuzovaná vykazuje zachovalou psychickou stabilitu, dobré kognitivní schopnosti, schopnost reflexe a motivaci k řešení situace.

22. Znalec z oboru zdravotnictví, odvěti psychiatrie a stanovení nemateriální újmy na zdraví, MUDr. [jméno] [příjmení], vyšetřoval poškozenou cca o měsíc později, 11. 7. 2025. Z jeho posudku (na čl. 191 an.) vyplývá, že poškozená uvedla, že místu, kde se to odehrálo, kousek od domu, se vyhýbá, když jede tramvají kolem restaurace, kde byli, tak se jí to vybaví a je ve velké úzkosti, bojí se chodit sama, zhubla, sociálně se stáhla, omezila návštěvy koncertů, divadel, výstav i plavání, vadí jí velké množství lidí. Bojí se hledat si partnera, aby opět nenaletěla, odbornou pomoc psychologa či psychiatra či psychoterapeuta zatím nevyhledala, do budoucna by chtěla. Znalec konstatoval u poškozené posttraumatickou stresovou poruchu.

23. Ze zprávy výše uvedeného znalce [příjmení] [jméno] [příjmení] z 24. 9. 2025 (čl. 771) vyplynulo, že poškozená i nadále trpí posttraumatickou stresovou poruchou, její psychický stav je aktuálně dekompenzován, znalec doporučuje přerušení studia.

24. Ze zprávy zasláné soudu poškozenou v prosinci 2025 v souvislosti s nařízením hlavního líčení (čl. 770) vyplynulo, že na terapii začala poškozená docházet zhruba od července 2025, od října 2025 začala docházet i do psychiatrické ordinace k MUDr. [anonymizováno], která jí předepsala polovinu tablety zoloftu denně. Stále se potýká s panickými atakami a se strachem z lidí, vlivem stresu mívá problémy s menstruací, nadále se u ní projevují i živé sny a problémy se spánkem. Momentálně ze zdravotních důvodů přerušila studium.

25. Při svém druhém výslechu před soudem dne 16. 2. 2026 čl. 918 p. v. an. poškozená uvedla, že v létě 2025, když se k ní dostaly zprávy o tom, co obžalovaný dělal na veřejnosti, se jí to vrátilo, rozvinuly se jí psychické problémy, objevily se sebevražedné myšlenky, ty jí vyděsily, proto vyhledala pomoc, a začala chodit na terapii, na které chodí doposud. V létě chodila každý týden. V současné době je asi měsíc na medikaci, bere polovinu Zoloftu, mívá problémy se spánkem, špatné sny, a když prošla kolem toho místa, vybavilo se jí to. Poté, co věc oznámila policii, změnila následně bydliště, odstěhovala se, skončila v práci, na přijímací zkoušky se nebyla schopna soustředit. V současné době se cítí lépe, ale byla jí doporučena hospitalizace, aby se dala lépe do kupy, jenže to by jí ubralo další čas, který potřebuje.

26. Znalci po výslechu poškozené v hlavním líčení dne 16. února 2026 (čl. 923 an.) shodně konstatovali, že porucha, kterou poškozená utrpěla, ze soudně lékařského, psychiatrického hlediska neodpovídá těžké újmě na zdraví, protože poškozená sice popisovala určitá omezení, ale ta jí nevyřazovala ze života. Kdyby tam byla těžká porucha, určitě by byla podstatně vyřazena ze života kupř. tím, že by nevycházela ven, jistě by byla i hospitalizována. U poškozené je zřejmá zvýšená reakce na stres, protože je senzitivní a nezralá osobnost, na další symptomatiku může mít vliv i pokračující retraumatizace v rámci soudního jednání. Znalci poškozenou vyšetřovali v první polovině léta 2025 v podstatě ve vrcholné fázi jejích obtíží, je zřejmé, že poté, kdy vyhledala léčbu, došlo ke zlepšení jejího stavu, její stav se postupně zlepšuje a prognóza je dobrá.

27. Z lékařské zprávy Psychiatrické ordinace MUDr. [anonymizováno] s datem 17. 4. 2026 vyplývá, že poškozená pokračuje ve spolupráci s jejich zařízením, užívá i nadále pravidelnou medikaci, stále vykazuje depresivní propady a symptomy posttraumatické stresové poruchy, ke zhoršení stavu došlo po nedávném soudním jednání, nyní se její zdravotní stav postupně mírně stabilizuje, nicméně při organizaci každodenního života potřebuje podporu. Z toho důvodu bylo osloveno CDZ a bylo jí doporučeno vyhledat další podpůrné aktivity, v současném stavu není schopna systematického vysokoškolského studia, předpokládají dlouhodobější psychiatrickou péči.

28. Z výše uvedených důkazů vyplývá, že noční můry, úzkosti, a nepříjemné vzpomínky a pocity spojené s místy, kde došlo k setkání poškozené s obžalovaným, se u poškozené začaly objevovat v období od ledna do července 2025. V tom období poškozená opustila dosavadní pracoviště, nikoliv však výlučně pro duševní obtíže, které se u ní projeví, střídavě bydlela u rodičů mimo Prahu a opět ve svém původním bydlišti v Praze. V tomto období byla schopna vycházet z bytu, pohybovat se i v místech, kde došlo k setkání s obžalovaným, ve zkouškovém období se nedostavila ke zkouškám a nesplnila podmínky pro ukončení ročníku, připravovala se na přijímací zkoušky na jiný obor studia. V červenci 2025 došlo ke zhoršení zdravotního stavu poškozené, takže se místu, kde se setkala s obžalovaným kousek od jejího domu, začala vyhýbat, cesta tramvají kolem restaurace, kde s obžalovaným byli, u ní začala vyvolávat negativní vzpomínky a velkou úzkost, začala se bát chodit sama, zhubla, sociálně se stáhla, omezila návštěvy koncertů, divadel, výstav i plavání, a začala se bát hledat si partnera, aby opět nenaletěla, odbornou pomoc psychologa, psychiatra či psychoterapeuta však cca do poloviny července 2025, kdy byla vyšetřena znalcem, nevyhledala. Následně (tj. po 11. 7. 2025) se u poškozené projeví myšlenky na sebevraždu, začala proto chodit na psychoterapii, v období léta 2025 chodila intenzivně, a to jednou týdně, v této době jí však zřejmě nebyla naordinována žádná medikace (neboť polovinu zoloftu začala brát dle své písemné zprávy a výpovědi nejdříve v prosinci 2025). Poškozená a znalci se shodli na tom, že v tomto období léta 2025 byl duševní stav poškozené nejzávažnější, a že relativně intenzivní psychoterapie během léta 2025 s frekvencí 1x týdně vedla k ústupu těch nejzávažnějších projevů. Ani v této době poškozená neuváděla závažnější omezení v obvyklém způsobu života než omezení sociálních kontaktů a docházku na psychoterapie jednou týdně. V následujícím období podzimu 2025 se psychický stav poškozené podle její výpovědi i podle znalců začal postupně zlepšovat, přesto přerušila poškozená na doporučení lékaře vysokoškolské studium, docházela i nadále na psychoterapii, od října 2025 i na psychiatrii, v prosinci 2025 jí byla poprvé nasazena medikace (1/2 zoloftu). Znovu se její psychické obtíže zhoršily po výslechu před soudem v únoru 2026, následně se její stav opět mírně stabilizoval. Poškozené byla opakovaně nabízena hospitalizace za účelem dlouhodobější stabilizace jejího duševního stavu, kterou však poškozená nevyužila, nyní jí byla za tímž účelem doporučena spolupráce s Centrem duševního zdraví. Zároveň však poškozená ani v tomto období nebyla podstatným způsobem omezena v běžném životě, i v tomto období dle své výpovědi stejně jako předtím chodila na brigádu, a kromě přerušování studia a docházek do psychologické a psychiatrické ambulance nebyla zjištěna žádná další omezení. Za podstatné omezení běžného způsobu života ve smyslu § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku nelze podle názoru odvolacího soudu v kontextu dalších zjištění o vývoji a kolísání duševních problémů poškozené považovat ani skutečnost, že poškozená na doporučení znalce psychiatra přerušila na podzim 2026 vysokoškolské studium, a že podle zprávy z dubna 2026 v současném stavu není schopna systematického vysokoškolského studia. Pokud jde o vysokoškolské studium, jde obecně o aktivitu, která klade zvýšené nároky na psychiku a psychickou odolnost i u osob, které netrpí psychickou zátěží či poruchou. Provedenými důkazy nebylo bez pochybností prokázáno, do jaké míry byla neschopnost poškozené v něm pokračovat v různých obdobích od zimy 2025 do jara 2026 způsobena projevy zjištěné duševní poruchy, a do jaké míry mohla či nemohla být korigována případnou vhodnou léčbou.

29. Lze shrnout, že situaci, které byla v souvislosti s posuzovaným trestným činem vystavena, prožívala a prožívá poškozená s ohledem na svou citlivost a křehkost nadprůměrně intenzivně. Trestný čin pod bodem I. rozsudku se bez pochybností negativně odrazil na jejím duševním zdraví, a jeho následky na jejím duševním zdraví se s různou intenzitou projevují a přetrvávají po dlouhou dobu cca jednoho roku, a v různé míře zasahují do jejího života, což bylo a je nepochybně umocněno právě jejím osobnostním nastavením, a souvisí to i se sekundární traumatizací poškozené v důsledku stále probíhajícího trestního řízení. Obžalovaný se přitom nemůže zbavit své odpovědnosti ani za výkyvy zdravotního stavu způsobené poškozené touto sekundární traumatizací probíhajícím trestním řízením. Duševní stav poškozené od ledna 2025 do současné doby (duben 2026) je stále poznamenán kolísajícími projevy duševní poruchy, která

vznikla v příčinné souvislosti s posuzovaným skutkem pod bodem I. Na druhé straně však nebylo prokázáno, že by kdykoliv v průběhu uvedeného období duševní potíže poškozené alespoň po 6 týdnů dosahovaly vysoké intenzity srovnatelné se závažnými zdravotními stavy popsány v ust. § 122 odst. 2 písm. a) -i) tr. zákoníku, a zjištěnou duševní poruchu nelze proto po právní stránce kvalifikovat jako těžkou újmu na zdraví dle § 122 odst. 2 tr. zákoníku. Závěry nalézacího soudu o právní kvalifikaci skutku pod bodem I. tak i po přezkumu z podnětu podaných odvolání obstály a námitky odvolání státní zástupkyně směřující proti nim neshledal odvolací soud důvodné.

30. Výhrady nemá odvolací soud ani pokud jde o skutková zjištění pod bodem II. výroku napadeného rozsudku, ani proti závěrům o právní kvalifikaci zde popsanych útoků jako pokračujícího přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku. I v této souvislosti lze především odkázat na odůvodnění napadeného rozsudku, v jehož odst. 17 nalézací soud důvodně označil za usvědčující důkazy ve vztahu k útoku II. 1) výpověď svědkyně [příjmení] a videonahrávku obžalovaného při masturbaci před poškozenými (pořízena poškozenou [příjmení]), a dále na videonahrávky, které pořídil obžalovaný, a které byly zajištěny v jeho mobilním telefonu, jimiž jsou doloženy případy masturbace obžalovaného na veřejnosti přístupných místech, popsané ve výroku pod body II. 2-23. Zákonost důkazů v podobě videonahrávek zajištěných v mobilním telefonu odňatém obžalovanému byla objasněna výše.

31. Pokud jde o výroky o trestech uložených obžalovanému, shledal odvolací soud do značné míry důvodnou argumentaci odvolání státní zástupkyně, že s ohledem na závažnost jednání i četnost útoků, i na existenci dalších soudem zjištěných přitěžujících okolností při absenci okolností polehčujících se trest odnětí svobody uložený obžalovanému na samé spodní hranici zákonné trestní sazby jeví nepřiměřeně mírný.

32. Nalézací soud v odst. 40 napadeného rozsudku v souladu s obsahem provedeného dokazování správně konstatoval, že ve vztahu k němu nezjistil žádné významné polehčující okolnosti. Pokud v té souvislosti uvedl, že pouze ve vztahu k útoku pod bodem II. lze brát v úvahu předpoklad, že ovládací schopnosti obžalovaného zdržet se exhibicionistického jednání byly ovlivněny parafilními projevy jeho sexuality, jak lze dovozovat z rozhodnutí německých soudů, jimiž byl obžalovaný v minulosti odsouzen pro obdobné (exhibicionistické) jednání, nelze ani uvedenou skutečnost podle názoru odvolacího soudu považovat za skutečnost polehčující, neboť soud současně správně poukázal na přístup obžalovaného k předmětné trestní věci, který svědčí o naprosté absenci jeho náhledu na trestnou činnost, které se dopustil, a na její následky. Obžalovaný byl v SRN v minulosti opakovaně odsouzen jak pro exhibicionistickou trestnou činnost, tak pro trestnou činnost spočívající v konfliktním a násilném chování (za urážky pokus o sexuální nátlak, vyhrožování a odpor proti úřední osobě), avšak ani uložené tresty, ani jiná opatření, jimž byl vystaven (dle znalce [příjmení], který znalecky zkoumal obžalovaného v roce 2022, absolvoval obžalovaný v minulosti psychiatrickou a psychoterapeutickou léčbu), mu nezabránily v tom, aby v obdobné trestné činnosti i nadále pokračoval po svém útěku ze SRN na území ČR. Zde je v současné době uznán vinným nejen velkým množstvím dalších exhibicionistických útoků pod bodem II, ale také nejzávažnějším trestným činem vydírání pod bodem I., přičemž obžalovaný průběhu tohoto trestního řízení neprojevil naprosto žádnou sebereflexi a s orgány činnými v trestním řízení nespolupracoval do té míry, že se odmítl podrobit znaleckému sexuologickému vyšetření. Z výše uvedeného znaleckého posudku znalce [příjmení] vyplývá, že obžalovaný je schopen chápat škodlivost exhibicionistického jednání, byl již v minulosti poučen i o vhodnosti odborné pomoci, avšak bez ohledu na to své jednání ani nadále žádoucím způsobem nekoriguje, odpovědnosti za toto jednání se snaží vyhýbat a na způsobené následky nedbá. Vzhledem k těmto skutečnostem nelze podle názoru odvolacího soudu ani případné ovlivnění útoků pod bodem II poruchou sexuální preference považovat za polehčující okolnost. Za přitěžující okolnosti nalézací soud důvodně označil skutečnost, že se obžalovaný obdobné trestné činnosti v minulosti dopouštěl opakovaně (§ 42 písm. q tr. zákoníku), a že skutkem pod bodem I. způsobil poškozené vážný následek v podobě ublížení na zdraví (§ 42

písm. k tr. zákoníku). Další přitěžující okolností je, že se obžalovaný dopustil více trestných činů (§ 42 písm. n tr. zákoníku), přičemž pokračující trestný čin výtržnictví spáchal velmi intenzivně velkým množstvím útoků. Odvolací soud proto dospěl k závěru, že při absenci polehčujících okolností a s ohledem na uvedené přitěžující okolnosti, které podstatným způsobem zvyšují škodlivost trestných činů, jimiž byl obžalovaný uznán vinným, nelze trest odnětí svobody, uložený obžalovanému na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, považovat za trest přiměřený, byť byl doplněn přísným trestem vyhoštění a trestem propadnutí věci.

33. Pokud jde o výrok o náhradě nemajetkové újmy, jímž nalézací soud uložil obžalovanému povinnost uhradit poškozené [jméno] [příjmení] náhradu ztížení společenského uplatnění ve výši 1 292 762 Kč a bolestné ve výši 46 165 Kč, přezkoumal jej odvolací osud z podnětu odvolání obžalovaného a dospěl k závěru, že návrh obžalovaného, aby byla poškozená se svými nároky odkázána na civilní řízení, případně aby soud finanční nároky moderoval, je do určité míry důvodný.

34. Nalézací soud v odst. 41 odůvodnění rozsudku správně konstatoval, že provedeným dokazováním bylo spolehlivě prokázáno, že v důsledku jednání obžalovaného, právně kvalifikovaného jako trestný čin vydírání spáchaný se zbraní, se u poškozené projevila stresová porucha ovlivňující její psychické zdraví, její životní pohodu, ba dokonce vyvolala stav obdobný fyzické bolesti. Skutečnost, že škodlivý následek v podobě ublížení na zdraví vznikl u poškozené v příčinné souvislosti s jednáním popsaným pod bodem I. napadeného rozsudku, vyplývá z výše uvedených správných skutkových zjištění nalézacího soudu podrobně rozvedených zejména v souvislosti se závěry o právní kvalifikaci v odst. 26-27 odůvodnění rozsudku, a je prokazována jak výpověďmi poškozené, tak shodnými závěry obou znalců. V tomto ohledu nevznikly žádné pochybnosti a námitky odvolání obžalovaného, že příčinná souvislost mezi posuzovaným jednáním pod bodem I. a psychickými problémy poškozené nebyla prokázána, jsou nedůvodné.

35. Pokud však jde o závěr o povaze nemajetkové újmy, kterou poškozená uvedeným skutkem utrpěla, a v návaznosti na to o závěr o výši částek, které soud přiznal poškozené jako náhradu za utrpěnou nemajetkovou újmu, neshledal odvolací soud část těchto závěrů zákonnou a správnou.

36. Závěry nalézacího soudu, týkající se nemajetkové újmy, která byla poškozené způsobena v příčinné souvislosti s trestným činem obžalovaného pod bodem I. výroku o vině, vplynuly především ze znaleckého posudku MUDr. [jméno] [příjmení], znalce zapsaného v seznamu znalců v oboru zdravotnictví, odvětví stanovení nemateriální újmy na zdraví, a odvětví psychiatrie. Ten byl přibrán orgány činnými v přípravném řízení k podání znaleckého posudku k vyčíslení újmy na zdraví podle § 2968 o. z. způsobené poškozené [jméno] [příjmení] a k vyčíslení výše bolestného. Ze znaleckého posudku (čl. 191) an. vplynulo, že znalec stanovil v souladu s metodikou NS bolestné částkou 46 165 Kč a ztížení společenského uplatnění částkou 1 292 762 Kč. Na závěry znaleckého posudku navázal zmocněnec poškozené, který s odkazem na ně uplatnil za poškozenou nárok na náhradu nemateriální újmy v podobě bolestného částkou 46 165 Kč, a v podobě ztížení společenského uplatnění částkou 1 292 762 Kč. Znalec, vyslýchaný následně v hlavním líčení zejména k povaze a závažnosti újmy v podobě psychické poruchy, kterou poškozená utrpěla v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného popsaným pod bodem I. výroku o vině, k dotazu soudu m. j. uvedl, že na závěrech znaleckého posudku ohledně částek bolestného a ztížení společenského uplatnění trvá, vypočítal je v souladu s Metodikou NS a ani po výslechu poškozené v hlavním líčení neshledal důvody, aby na nich cokoliv měnil.

37. Nalézací soud následně převzal uvedené částky do výroku napadeného rozsudku a v odůvodnění pouze odkázal na závěry znalce včetně jeho prohlášení, že postupoval v souladu s danou metodikou. Při tom však opominul, že náhrada újmy spočívající ve ztížení společenského uplatnění má být kompenzací nemajetkové újmy za trvalé následky poškození zdraví, ale poškozená podle provedených důkazů žádné trvalé následky neutrpěla. Z judikatury vyplývá, že nárokem na náhradu ztížení společenského uplatnění se mají odčinit obtíže a útrapy spojené

s trvalými následky, jimiž je nereparovatelné zhoršení zdravotního stavu, pro které je poškozený zcela nebo zčásti vyřazen z možnosti zapojit se do obvyklých životních činností, zejména v oblasti pracovního či studijního zapojení, rodinných vztahů, rekreačních a volnočasových aktivit apod. Trvalost zásahu do zdraví člověka a jeho nepříznivý dopad do různých sfér života vměštnává zákonodárce pod pojem překážka lepší budoucnosti v rámci ust. § 2958 o. z. Pokud jde o poškozenou, ze znaleckých posudků, z výsledků znalců, ale ani z dalších provedených důkazů zmíněných výše nevyplývá, že by poškozená v důsledku skutku pod bodem I. utrpěla trvalé následky v podobě nenávratného zhoršení zdravotního stavu, z výsledku poškozené, z lékařských zpráv a z vyjádření znalců naopak vyplývá, že zdravotní stav poškozené se od léta 2025, kdy byl zřejmě nejhorší, postupně zlepšuje, výkyvy k horšímu jsou patrné pouze v souvislosti s probíhajícím trestním řízením, a prognóza jejího vyléčení je dobrá. Z uvedeného vyplývá, že nárok na náhradu ztížení společenského uplatnění v případě poškozené nepřipadá v úvahu a výrok o náhradě nemajetkové újmy v podobě náhrady ztížení společenského uplatnění proto nemohl obstát.

38. Vzhledem k uvedeným nedostatkům výroků o trestech a o náhradě nemajetkové újmy zrušil odvolací soud z podnětu odvolání státní zástupkyně výrok o trestech a z podnětu odvolání obžalovaného výrok o náhradě nemajetkové újmy, a na podkladě správných skutkových zjištění, která učinil soud prvního stupně, v tomto rozsahu sám znovu rozhodl.

39. Při úvahách o trestech vyšel odvolací soud shodně jako soud prvního stupně z toho, že s ohledem na povahu a závažnost trestné činnosti, které se obžalovaný dopustil, je na místě uložit mu trest odnětí svobody kombinovaný s dalšími tresty. S přihlédnutím k tomu, že obžalovaný poté, kdy byl v minulosti opakovaně souzen pro obdobnou trestnou činnost ve SRN, a kdy proti němu bylo v SRN pro obdobnou trestnou činnost vedeno další trestní stíhání, přijel do ČR ve snaze vyhnout se trestnímu stíhání, a zde se dopustil v období dvou měsíců dalších obdobných trestných činů, spáchaných velmi intenzivně velkým množstvím útoků, přičemž závažnost a agresivita jeho jednání vůči poškozené [jméno] [příjmení] se stupňovala, trestným činem způsobil poškozené [jméno] [příjmení] újmu za zdraví, a na trestnou činnost, které se dopustil, nemá dostatečný kritický náhled, považoval odvolací soud za nutné uložit mu v sazbě od 2 do 8 let nepodmíněný trest odnětí svobody ve výměře přinejmenším 3 let, doplněný přísným trestem vyhoštění na dobu 10 let, a dále trestem propadnutí věcí, jejichž prostřednictvím se trestné činnosti dopustil, tedy mobilního telefonu a 3 [příjmení] karet.

40. Pokud jde o náhradu nemajetkové újmy, kterou obžalovaný skutkem pod bodem I. způsobil poškozené [jméno] [příjmení], vyšel odvolací soud ze skutkových zjištění tohoto soudu, podle nichž poškozená utrpěla v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného psychickou poruchu, která, byť nikoliv podstatným způsobem, po delší dobu zasahovala a zasahuje do jejího života tak, že poškozená trpěla a stále občas trpí pocity úzkosti a napětí, prožívala flashbacky, negativní pocity v místech, kde se setkala s obžalovaným, prožívala a i nadále prožívá nepříjemné pocity v přítomnosti většího množství lidí, v důsledku svých obtíží se odstěhovala z Prahy a přerušila studium, v období léta 2025, kdy byl zdravotní stav poškozené nejzávažnější, kdy se jí kromě jiného objevily sebevražedné myšlenky, docházela každý týden na terapie, a v terapiích s podporou medikace je nucena pokračovat i v současné době, tedy více než rok po spáchání uvedeného skutku. Za výše uvedené duševní obtíže náleží poškozené bez pochyb bolestné, které znalec vyčíslil v souladu s odpovídající metodikou NS na 46 165 Kč. Za výše popsané přechodné duševní útrapy spojené se zdravotními obtížemi náleží dále poškozené i další odškodné, avšak vzhledem k tomu, že nejde o trvalé následky na zdraví, nemůže jít o náhradu za ztížení společenského uplatnění ve smyslu § 2958 o. z., jak bylo vysvětleno výše.

41. Občanský zákoník v ust. § 2958 pamatuje vedle bolestného a ztížení společenského uplatnění i na další variantu nemajetkové újmy na zdraví, na tzv. další nemajetkovou újmu, kterou nelze zahrnout pod bolestné nebo ztížení společenského uplatnění, a z logiky věci by takovou újmu

mohly být právě i obtíže a útrapy spojené s dočasným zhoršením zdravotního stavu poškozené. Pro vyčíslení náhrady takových útrap však neexistuje ustálený postup, metodika NS, stanovící konkrétní částky pro výši bolestného a ztížení společenského uplatnění na ně nedopadají, a uvedené ustanovení o z. odkazuje na zásady slušnosti. V rozhodovací činnosti trestních soudů se proto odškodnění obdobné nemajetkové újmy v případech, kdy nevznikl nárok na odškodnění ztížení společenského uplatnění, zpravidla odškodňuje v rámci nároku na náhradu nemajetkové újmy na přirozených právech dle § 2956 o. z., která byla jednáním pachatele rovněž bez pochyb dotčena (právo na důstojnost člověka, jeho zdraví, soukromí, právo na duševní a tělesnou integritu apod.), v jehož rámci lze odčinit i způsobené duševní útrapy, neboť přestože ani pro vyčíslení náhrady takové újmy neexistují přesná čísla či tabulky, existuje v tomto směru hojná judikatura trestních soudů.

42. Vzhledem k tomu, že poškozená prostřednictvím svého obhájce v písemném vyjádření zaslaném odvolacímu soudu m. j. uplatnila vedle nároku na bolestné alternativně i nárok na náhradu nemajetkové újmy na přirozených právech dle § 2956 o. z. v částce odpovídající znalcem vyčíslené náhradě za ztížení společenského uplatnění, tj. v částce 1 292 762 Kč, posoudil odvolací soud i tento nárok a dospěl k závěru, že je možno odškodné za duševní útrapy dle § 2956 o. z. poškozené přiznat, byť nikoliv ve výši, kterou poškozená požaduje.

43. Způsob a výše přiměřeného zadostiučinění za újmu na nemajetkových právech dle § 2956 o. u. musí být dle § 2957 o. z. určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné, jimiž je v tomto případě úmyslné způsobení újmy s použitím pohružky, a obava poškozené o její zdraví či dokonce život, a přiměřenost přiznané částky se posuzuje v kontextu relevantních rozhodnutí soudů v obdobných trestních věcech. Z relevantní judikatury včetně rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR vyplývá, že v případech trestných činů nespočívajících v přímém užití fyzického násilí a v přímém zásahu do tělesné integrity poškozeného, ale v převážně verbálních projevech, kupř. u trestných činů proti svobodě a lidské důstojnosti a právům na ochranu osobnosti, jako je i trestný čin vydírání dle § 175 tr. zákoníku, jehož se obžalovaný dopustil vůči poškozené, či u trestných činů narušujících soužití lidí, jako je násilí proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci dle § 352 tr. zákoníku, nebezpečné vyhrožování podle § 353 tr. zákoníku, apod., přiznávají se jako přiměřené částky v řádech nižších desetitisíců Kč, částky v řádech vyšších desetitisíců Kč se přiznávají v případech, že jde o dlouhodobější a intenzivnější jednání. [ulice] částky v řádech statisíců Kč jsou přiznávány v případech trestných činů spočívajících v přímém užití fyzického sexuálního i jiného násilí, nebo v kombinaci násilí psychického a fyzického, ať již jde o trestné činy znásilnění či pohlavního zneužití dětí (dle právní úpravy účinné do 31. 12. 2024), či o trestné činy týrání svěřené osoby dle § 198 tr. zákoníku nebo týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 tr. zákoníku, kdy se jedná zpravidla o částky v nižších statisících Kč, kupř. v částkách 100.000 - 250.000 Kč, vyšší částky až cca do 500.000 Kč bývají přiznávány v závažnějších případech takových trestných činů spojených s těžšími či dlouhodobějšími následky, kupř. v případech, kdy byla poškozeným takovým činem způsobena dlouhodobější a závažnější psychická újma právně posouzená jako těžká újma na zdraví, nebo v případech, kdy bylo na poškozené působeno fyzickým násilím dlouhodobě, ve velkém množství případů, apod. Částky přesahující 1 mil. Kč bývají přiznávány podle § 2959 v případech odškodnění duševních útrap způsobených pozůstalým v případech usmrcení osoby blízké.

44. Z uvedeného je zřejmé, že částka přesahující 1 mil. Kč, která by podle metodiky NS odpovídala tomu, že by byly poškozené způsobeny trvalé následky na zdraví, vyčíslená znalcem jako náhrada za ztížení společenského uplatnění, kterou požaduje poškozená alternativně za duševní útrapy způsobené jí trestným činem vydírání, jímž jí byla způsobena duševní porucha hodnocená jako újma na zdraví, jejíž léčebná prognóza je dobrá, je nepřiměřeně vysoká. S ohledem na skutečnost, že poškozená utrpěla v důsledku trestného činu vydírání dle § 175 odst. 1, dost. 2 písm. c) tr. zákoníku zásah do jejích osobnostních práv (zásah do práva na důstojnost, na soukromí, práva na duševní integritu, práva na zdraví) a v souvislosti s tím psychické útrapy,

kteře se projevují po dobu více než roku po spáchání činu, převážně zřejmě v souvislosti s oživováním traumatu v průběhu trestního řízení, považuje odvolací soud za přiměřenou i s přihlédnutím k rozhodovací praxi trestních soudů v obdobných trestních věcech částku 75 000Kč. Tuto částku proto přiznal poškozené jako náhradu duševních útrap způsobených zásahem obžalovaného do osobnostních práv poškozené na podkladě jejího alternativního návrhu, se zbytkem odkázal poškozenou na řízení ve věcech občanskoprávních.

45. Výrok o vině skutky pod body I. a II., právně kvalifikovanými jako zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) zák. č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, a jako pokračující přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, zůstal v napadeném rozsudku nedotčen.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není řádný opravný prostředek přípustný, lze proti němu podat dovolání. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i neprospěch obviněného, obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení tohoto rozsudku. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. Nutný obsah dovolání vymezuje ust. § 265f tr. řádu.

Praha 30. dubna 2026

JUDr. Lenka Konopová
předsedkyně senátu